

NEU FOOSA

SINOPSI

Silenci tens. Un matrimoni ha quedat incomunicat, en una caseta mallorquina de la Serra de Tramuntana, a causa d'una gran nevada que ha afectat totes les illes i part de la Península. Només el so d'una ràdio i una xemeneia els acompanyaran en el seu aparent aïllament. La resta: silenci. I dues ombres. Una que els ha acompanyat durant anys de la seva vida i que els seguirà perseguint, o no. L'altra ombra agafarà forma d'estrany en un moment donat de la nit: un jove periodista i escriptor que ha quedat aturat enmig de la neu. Silencis, ombres, bellumes, records, mentides, veritats, confessions, aïllaments, unions... però finalment, neu fosa.

Na Jerònia i en Felip són un matrimoni de devers seixanta anys que han quedat incomunicats a ca seva a causa d'una gran nevada que ha afectat tot Mallorca. A mitjan vespre arriba un jove, n'Ignasi, que assegura que ha quedat acorralat per la neu dins el seu cotxe. Na Jerònia l'acollirà, li deixarà roba, li donarà menjar i un lloc per dormir. En Felip desconfia d'ell i el sotmet a tot un seguit de preguntes i quan tot sembla normalitzat i tots se'n van a dormir, en Felip ha agafat la maleta de n'Ignasi i hi ha trobat uns retalls de premsa que fan palès que n'Ignasi no és qui diu que és.

Els retalls de premsa que ha trobat en Felip són de l'accident de moto que va tenir el fill d'ell i na Jerònia quan tenia devuit anys. El seu fill roman en coma dins una habitació de la casa des de fa tretze anys. En Felip l'acusa de ser una persona del Govern, però n'Ignasi els diu que és un escriptor que vol escriure un llibre sobre la història del seu fill. En Felip el treu de casa però na Jerònia el defensa i diu que sí que vol participar en el llibre. Na Jerònia conta a n'Ignasi els seus sentiments de contradicció dels darrers tretze anys, la contradicció de tenir un fill en coma que potser viurà, però que en part desitja que es mori. En Felip s'acaba sumant a la narració de la dona, però no des de la contradicció sinó des de la ràbia i conta que l'home que va deixar en coma el seu fill va sortir de la presó fent dos cursos de rehabilitació. És per això que té ràbia, perquè creu que no s'ha fet justícia.

N'Ignasi confessa que aquell home era el seu pare, mort fa poc temps. N'Ignasi els conta que va trobar un seguit de d'escrits del seu pare mentre va ser a la presó i els fa veure que la víctima i el botxí no sempre són dues cares d'una mateixa moneda. Els explica que vol escriure un llibre sobre la seva vida, la de la seva mare, la del seu pare per fer un teixit d'històries familiars que s'enllacen i que poden ajudar a molta gent. De retruc, parlar de tot plegat els ha ajudat a ells, els ha ajudat a ser més lliure a traspasar les barreres dels sentiments, la neu es fon a un ritme vertiginós, però na Jerònia abraça el seu home i n'Ignasi els mira plorant perquè veu que tot ha valgut per alguna cosa.

Víctimes de la societat

L'aïllament ha generat moltíssimes obres de teatre i un bon grapat de films per tal com crea un escenari únic i ideal. I la muntanya mallorquina era la que Antoni-Lluís Reyes i Duran (Manacor, 1985) tenia més a mà dins la nostra orografia per ambientar-hi aquesta Neu fosa, darrera peça dramàtica d'aquest puixant dramaturg. La peça va ser seleccionada finalista del premi de Teatre Mediterrani Pare Colom 2013 d'Inca i publicada a la col·lecció de Teatre de l'editorial Lleonard Muntaner l'octubre del curs passat.

Reyes és un dramaturg jove, però no novell. Això s'explica perquè des de fa estona escriu teatre. I les obres que enllestia no va trigar gaire estona a poder-les traslladar a l'escena. És la grandesa del teatre; una pirotècnia que, per exemple, la narrativa no posseeix. Aquesta degué ser la raó que degué menar Reyes a triar aquest camí dramàtic —en el doble sentit de la paraula!— al qual es dedica ara professionalment. Ha escrit: *Rolegame* (2010) –Premi Nous Creadors de l'ESADIB i Teatre Principal de Palma; *Ulls Clucs* (2011) –Finalista Premi Pare Colom d'Inca-; *Allende vs. Krushov* (2011) – 2n Premi Llorenç Villalonga-, *Trencaclosques d'una parella* (2011) –Premi de Teatre Vila de Gràcia-, *La llosa* (2012) –Premi Llorenç Moyà, publicada per ReMa2-, *Pares* (2012) –Microteatre per veïnatge, publicada per Òrbita Edicions-, *Somni de Rondalla* (2013) –estrenada per la companyia Mals Papers-, *Nit de por* (2013) –Microteatre per cinema i publicada per Òrbita Edicions-, *Bicicletes Acorades* (2013) –Premi de Teatre de Torredembarra-, *Eixalar* (2014) –Premi Llorenç Moyà-, *Amnèsia* (2014) –Microteatre per pors-, *El càsting* (2014) –Mnitea3 de Barcelona-, *Edimburg* (2014) –Producció Teatre Principal de Palma-.

Reyes és una persona que mira teatre, que en llegeix i que està pendent de les darreres innovacions dramàtiques. És, per tant, un escriptor conscient de les dificultats econòmiques per les quals travessa el gènere, que ja col·loca d'antuvi pocs personatges en escena per tal que d'aquesta manera pugui ser representada més aviat, o com a mínim perquè una munió de personatges no pogués convertir-se en una cançó enfadosa per no haver d'escenificar una peça que bé mereix ascendir a les taules.

La situació inicial es compara amb la de l'any 1956, encara ara conegut a Mallorca com el de la neu per la gran quantitat de neu que es precipità aquell any. Mallorca ha quedat ara, en el present en què s'esdevé l'obra, completament incomunicada. I Reyes la situa al municipi de Puigpunyent, en concret, a Galilea.

Els dos primers personatges que surten a escena són Jerònia i Felip, un matrimoni que depassa de llarg la cinquantena. Reyes és, a més de llicenciat en Art Dramàtic, filòleg català, i sol tenir tendència a posar personatges grans a l'escenari per fer-los parlar la llengua que ell ha après dels padrins, que li han ensenyat mots i expressions ben nostres com emper, comellar, matx, com així, escudella, portassa, denou, fort i no et moguis, darrerria, camada, manescal... No debades ell prové del poble de Mn. Alcover, i atresora, com Alcover, la fal·lera de la llengua, i com ell és un defensor a ultrança del català i de les nostres arrels en definitiva.

Però l'entrada d'un personatge jove, Ignasi, introduirà un element nou, dotarà el diàleg de tensió amb l'entrada d'aire fresc —congelat, si ens atenem al clima de la peça— i s'establirà una relació paternofilial amb els dos personatges més vells. Ignasi té una trentena d'anys, que és l'edat del fill que ells tenen vivint a Sabadell —Mallorca, les Illes, Sabadell, els Pirineus...

Sorpren la força dels diàlegs. Jerònia i Felip de vegades fan gràcia per la manera com parlen. Semblen transportats d'un escenari de teatre regional a un decorat nou, però amb una temàtica que no hi té res a veure. I això és bo. Reyes pot haver pouat en Shakespeare, Pinter, Sarah Kane, Schmitt o Belbel, però també és hereu d'Ai Quaquín, que has vengut de prim! de Sebastià Rubí, obra que ell mateix representà i de l'edició del qual tingué cura. En certa manera, són els dos mons a què pertanyen respectivament el matrimoni i aquest jove que escriu les seves obres en anglès. Es tracta de dos mons que costa que s'entenguin, i sembla com si el nostre dramaturg no pogués beure del segon si també pertany al primer, com si fer-lo també hereu del localisme fos menystenir-lo. Res més lluny de la realitat. És per això que Felip no comprèn que Ignasi escrigui en anglès, si ell just just llegeix en català perquè la llengua d'aquest país ens l'escamotejaren.

Finalment, l'obra de Reyes enclou un discurs social. Una tesi que l'autor posa al paper, i que també vèiem a Acorar de Toni Gomila. La crisi econòmica, la venda del territori illenc als alemanys, les desigualtats socials al si del continent, la política, les votacions, les eleccions, el turisme rural, etc., que és com un cercle viciós en el qual tot té a veure amb tot. Una temàtica social que s'associa amb el desenllaç de la peça, el final de la qual òbviament no us desvetllaré. Una obra sobre les víctimes de la societat que són, al capdavall, les figures de Felip i Jerònia.

EQUIP ARTÍSTIC

DIRECTOR

ANTONI ROSSELLÓ

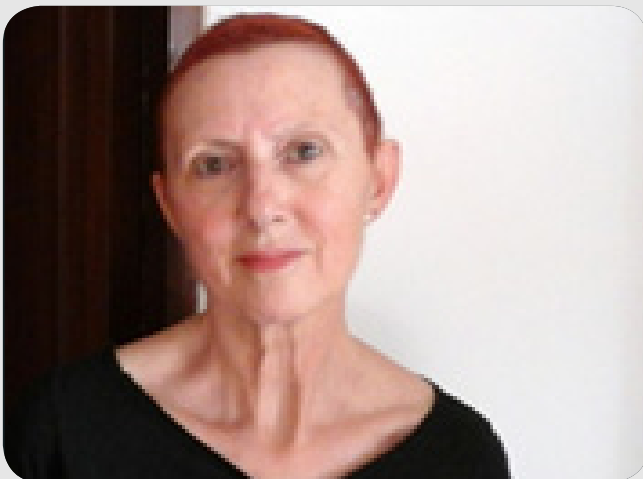

Va començar en el món del teatre des de ben petit. Va participar en nombrosos muntatges de la Mostra de Teatre Escolar de Manacor. Des de l'any 1999 passa a ser un dels directors dels muntatges de la Mostra i hi ha dirigit més de seixanta espectacles. A banda de la Mostra ha dirigit diferents companyies: l'any 2008 dirigit el grup Petita Pàtria amb l'obra Ganes de Mus (Projecte Alcover 2009), el mateix any dirigit N'Alcover i les tres penyores de la companyia Contarelles.

Cyrano de Bergerac (2009) de Petita Pàtria i Els enamorats (2005) de Tau Teatre que dirigit varen guanyar els Premis Buero de Teatre Jove. Recentment ha dirigit Othello (2010) de la Companyia Petita Pàtria i Comèdia de Sant Antoni del Patronat de Sant Antoni. Com a actor ha participat a Ja vénen, ja venen (1996) de la companyia Capsigranys dirigida per Pep Cortès i Pau Durà, Teràpies (1997) dels Capsigranys dirigida per Rafel Calatayud i Cyranos (2003) Producció del Teatre de Manacor dirigida per Oriol Broggi. Aquests dos darrers espectacles representaren les Illes Balears en el Projecte Alcover. Ha actuat a Les dones sàvies (2004) dels Capsigranys dirigida per Frederic Roda i a El carter del rei (2006) Producció del Teatre de Manacor i dirigida per Oriol Broggi.

ACTORS

CATALINA RIERA

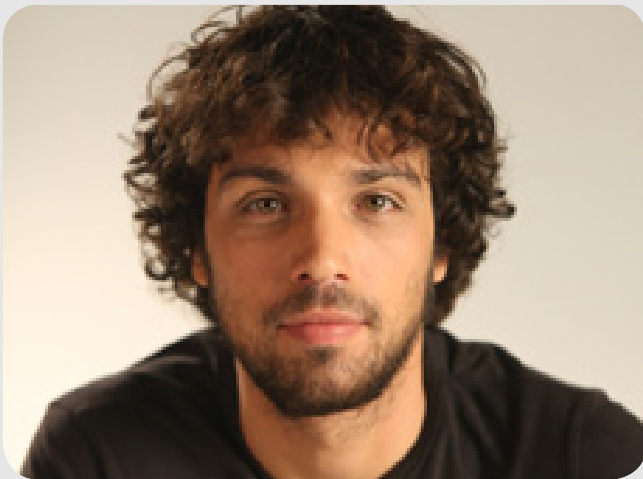

Va començar en el món del teatre l'any 1981 quan entrà a formar part del grup de Teatre dels Capsigranys i estrenà Gimnèsies i Pitiüses. Des d'aleshores, ha participat activament com a actriu en el grup, entre les quals cal destacar: Zòmit (1988) dirigida per Rafel Duran, Anomenat lo Tort (1991) dirigida per Miquel Mestre, El Casament (1992) dirigida per Ramon Moreno, El més feliç dels tres (1992), dirigida per Rafel Calatayud, Servar les formes (1994) dirigida per Pep López,

Beneits i bandits (1994) dirigida per Ramon Moreno, El perquè de tot plegat (1995) dirigida per Pep López i Catalina Sureda, Teràpies (1997) dirigida per Rafel Calatayud i Guanyadora del Projecte Alcover, Les dones sàvies (2004) dirigida per Frederic Roda, El sopar dels idiotes (2012) dirigida per Pep López i Marcel (2013) dirigida per Pep Sanchís i Pep López. També ha actuat a la Comèdia de Sant Antoni dirigida per Antoni Rosselló. Durant tots aquests anys s'ha anat formant a diferents cursos de veu i d'interpretació.

ACTORS

TONI-LLUÍS REYES

és llicenciat en Filologia Catalana per la Universitat de Barcelona i en Art Dramàtic per l'ESADIB. El seu vincle amb el món del teatre s'inicia ben prest a Manacor, on participà com a actor a la Mostra de Teatre Escolar. Des del 2001 és membre de la companyia Tau Teatre, amb la qual ha participat en un total de dotze obres teatrals; cal destacar: Els enamorats (2005) guanyadora del 2n Premi Buero de Teatre, Comèdia negra (2008), Sis dones i un home (2009), Alícia (2010), La cantant

calba (2010), guanyadora de l'Art Jove de les Illes Balears, L'estiu de l'anglès (2010) i El camp (2011). El 2012 interpreta amb La fornall La història robada que rebé el Premi del públic al millor espectacle de Fira de Teatre de Manacor i seleccionada al Projecte Alcover. L'any 2011 participà en els muntatges Croades i Llàstima que sigui una puta, mentre que al 2012 participà en el Microteatre per ficció amb Les restes del naufragi i Microteatre per luxúria amb Comiat de fadrí. Dins el 2013 ha participat en Ai Quaquín que has vingut de prim, Diari d'una miliciana i El despertador. El 2014 participà a La dama de les Camèlies sota la direcció d'Hernann Bonnín a La Seca-Espai Brossa. Cal remarcar la seva participació a la sèrie L'anell, emesa per IB3 Televisió, i els anys 2012-2014 a la sèrie La Riera, emesa per TV3.

ACTORS

TONI TRUYOLS

és especialista en Medicina Interna. Amés de la seva tasca científica, les arts escèniques han estat sempre ben presents en la seva vida. Va començar la seva trajectòria com a actor durant el batxillerat a Manacor amb Carlos Álvarez Novoa i interpretà clàssics i autors contemporanis. Seguí formant-se posteriorment a Barcelona al teatre universitari. Entre les seves obres com a actor cal ressenyar Eclipsi de lluna (1990) de Sa Murga i dirigida per Antoni Palerm, Cafè au Lait (1991) de Teatre

Perifèric dirigida per Ma Rosa Julià; amb la companyia Capsigranys ha participat en El Casament (1992) dirigida per Ramon Moreno, Servar les formes (1994) dirigida per Pep López, Beneits i bandits (1994) dirigida per Ramon Moreno, El perquè de tot plegat (1995) dirigida per Pep López i Catalina Sureda, Teràpies (1997) dirigida per Rafel Calatayud i guanyadora del Projecte Alcover i El sopar dels idiotes (2012) dirigida per Pep López. ha participat en el muntatge de Lectures musicades poemes, El nostre Cavafis (1999) i Per a tu voldria rams d'esperança (2006). També ha treballat en documentals cinematogràfics com Mortitx, el Torrent d'Antoni Riera Nadal. Ha col·laborat a Ràdio última Hora, així com a articulista al diari La Voz.

NECESSITATS TÈCNIQUES

L'espai necessari per fer Neu fosa és completament adaptable: es pot fer a un teatre a la italiana, a un teatre a tres o quatre bandes o també a una casa rural que tengui cabuda per un nombre suficient de persones amb un espai central de com a mínim 6x4 metres. Si es fa a espai teatral convencional es requerirà una il·luminació bàsica i un equip de so. Es disposa de tècnic de llum.

TEASER PROMOCIONAL

Youtube: Teaser Neu fosa.

CAIXET I CONTRACTACIÓ

El caixet depèn dels dies de funcions, l'espai de les funcions i del desplaçament de la companyia. Per a consultar i contractar contactau amb nosaltres al telèfon: 652895470 (Toni Rosselló).

**TEATRE DE
MANACOR**

La producció de l'espectacle ha comptat amb el suport del TEATRE DE MANACOR

Neu fosa, un thriller d'autor manacorí

Aquest cap de setmana s'estrena el text de Toni Lluís Reyes, protagonitzat per Catalina Riera, Antoni Truyols i ell mateix, i dirigit per Toni Rosselló

Antoni Riera. Foto: Estudi9

Fa poc més d'un any, Toni Lluís Reyes obtenia el Premi Pare Colom de Teatre per *Neu fosa*. Ara, de la mà de Toni Rosselló i en una producció del Teatre de Manacor, el text prendrà forma de muntatge teatral i s'estrenarà el pròxim 26 de setembre al Teatre manacorí.

El director, Toni Rosselló, explica que *Neu fosa* té una trama que l'aproxima a un thriller, amb un punt de suspens, amb canvis sobtats en la successió dels esdeveniments i amb dues sorpreses finals que trasbalsaran l'espectador.

Tot s'esdevé a una casa de fora vila, a Galilea, on els protagonistes, una parella, han quedat aïllats a causa d'una gran nevada, de l'estil de la que hi va haver a Mallorca l'any 1956. No obstant això, l'obra s'esdevé en l'època actual.

És en aquest context d'aïllament i solitud que apareix damunt l'escenari un tercer personatge, que serà el que farà canviar el to quotidià de les primeres

escenes al to misteriós i intrigant del desenvolupament del muntatge.

"Tot i que l'obra havia estat escrita en català estàndard", diu Toni Rosselló, "juntament amb l'autor hem considerat oportú adaptar-la a l'article salat per donar més versemblança i genuïtat a aquestes escenes de to quotidià". En aquest sentit, el director explica que s'ha fet un treball actoral important, perquè "quan s'abandona el català estàndard és molt fàcil caure en una dicció i una expressió massa localistes i per això hem treballat la vocvalització per trobar un equilibri entre una certa formalitat i el to quotidià que hi volíem donar".

Per Rosselló, "és una obra que es cuina a foc lent, en el sentit que no sabs ben bé què passa, fins que arribes un punt d'inflexió". L'espectador pot percebre que es parla d'alguna cosa misteriosa, però no queda mai clar fins al final què és el que menarà cap a la sorpresa.

"Els silencis, les mirades, les pauses, són molt importants en una obra com aquesta perquè acompanyen el text de

manera determinant", afirma el director. Per a Rosselló aquesta serà la primera vegada que "faré feina amb un actor que al mateix temps és l'autor de l'obra". Això serà així perquè Toni Lluís Reyes, juntament amb Catalina Riera i Antoni Truyols, és un dels protagonistes del muntatge que s'estrena aquest cap de setmana al Teatre de Manacor.

Una altra de les novetats escenogràfiques que implicarà aquest muntatge és la proximitat del públic, ja que es col·locaran algunes graderies a banda i banda de l'escenari perquè se senti més l'ambient de recolliment quotidià que implica l'obra, que transitarà des de la quotidianitat aparentment intranscendent del principi, a un to més seriós amb reflexions sobre el passat, el futur, amb confessions i mentides, amb un buidatge del gavatx que faran els tres personatges cap al final de l'obra.

L'escenografia és sobria i realista, i la llar de foc que escalva la nit nevada esdevé, per a Rosselló, "com un quart personatge que acompanya en tot moment els altres protagonistes".

Quan retorna el fred del passat

Podem veure que el bé i el mal són les dues cares de la mateixa moneda

PERE JOAN MARTORELL

Les situacions límit funcionen molt bé a l'hora de posar en marxa les tensions i les quimeres de la naturalesa humana. Davant un fet insòlit o un succés imprevist, l'home dona corda a l'engranatge dels instints i les pulsions. Antoni-Lluís Reyes Duran (Manacor, 1985) coneix aquesta llei no escrita, i per això mateix situa els seus personatges —Jerònia i Felip: un matrimoni d'una seixantena d'anys; Ignasi: un jove escriptor— en un petit poble de la Serra de Tramuntana, un lloc que ha quedat quasibé incomunicat degut a una gran nevada. Aquest temporal ha sumit l'illa en una certa sensació de fet caòtic, d'adveniment insòlit i sorprenent. En

Antoni Lluís
Reyes i Duran

Neu fosa

A. L. I. Reyes Duran

Neu fosa

LLEONARD MUNTANER

aquest context, de situació diguem-ne opressiva i estranya, situa l'obra *Neu fosa* (Lleonard Muntaner, 2013) el jove dramaturg manacorí: en l'obaga d'una casa amb el subministrament elèctric avariats, en una estança ambientada amb el crepitament del foc de la xemeneia, a l'espera del retorn a la «normalitat» d'abans. Però aquest aïllament és interromput per una

presència inesperada, un jove que ha quedat atrapat dins el cotxe i, en acabar la benzina que li proporciona calefacció, surt a la recerca d'un lloc on protegir-se de la climatologia adversa. És a partir d'aquesta trobada entre el matrimoni i el nouvingut que es desencadena la trama: una successió d'interrogants misteriosos que fan mantenir l'atenció del lector desperta, a l'aguait de qualsevol pista. En efecte, la realitat no és el que sembla. El jove escriptor té un motiu molt concret per presentar-se allà. El matrimoni porta la creu del passat talment un càstig o una condemna. Fins que arriba el moment de la veritat i ja no són necessàries ni les màscares ni les mentides. Al final, som conscients que el bé i el mal són dues cares de la mateixa moneda.

Toni Lluís Reyes presenta aquesta setmana *Neu fosa*, finalista als Premis Pare Colom d'Inca

El jove dramaturg, director i actor continua amb la seva prolífica carrera

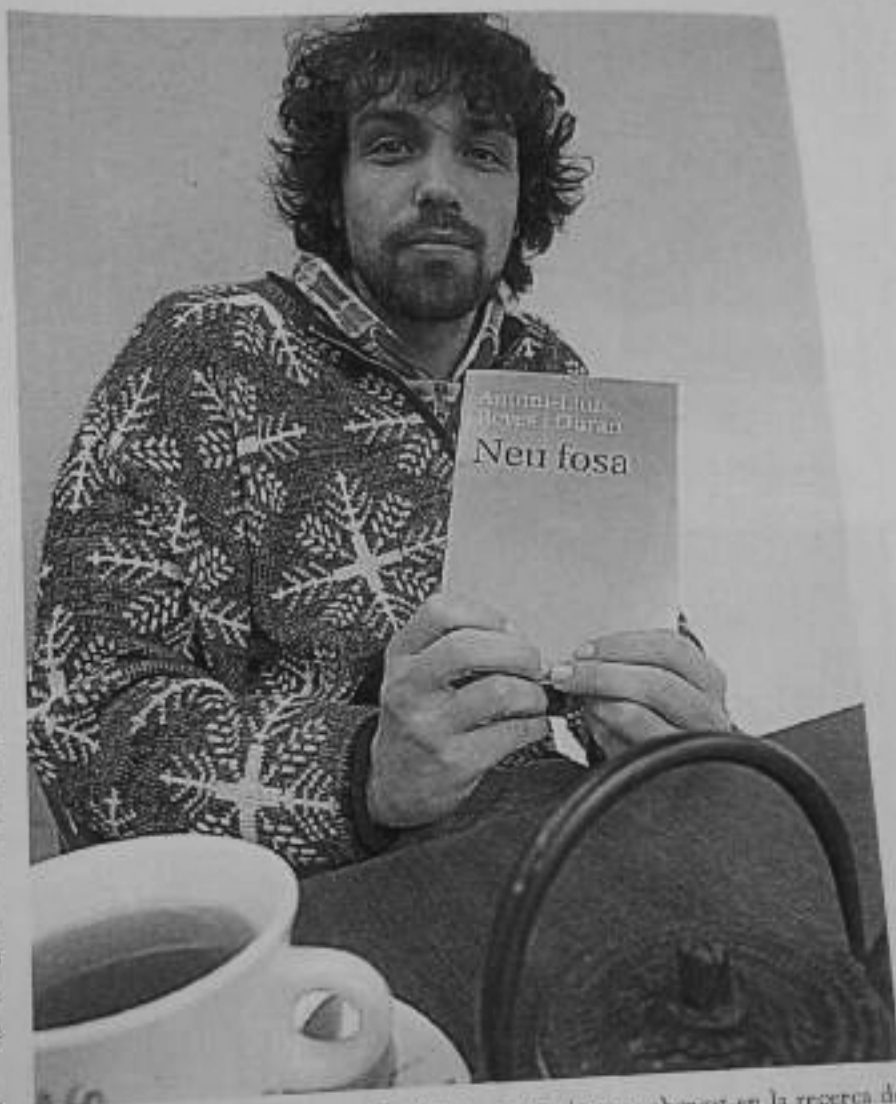
Antoni Ferrer

Què faríeu si tinguéssiu a casa un familiar que fa deu anys o quinze que està en coma? Com reaccionariu? Que pensariu? Valorariu la possibilitat de l'eutanàsia? Ho paga, el sacrifici de cuidar aquella persona durant tants d'anys, sabent que potser no es despertarà mai o que, si ho fa, serà per tornar a néixer amb unes condicions de dependència insuperables fins aleshores? Totes aquestes preguntes es plantegen en *Neu fosa*, la darrera obra que publica i presenta Toni Lluís Reyes aquest cap de setmana. El llibre, editat per Lleonard Muntaner, va ser finalista del premi Pare Colom d'Inca, i el jurat, en un fet excepcional, va considerar que havia de recomanar-ne la publicació, atès l'interès que suscitava.

Reyes reivindica que "jo no escric teatre de lectura, sinó que escric pensant que aquella obra un dia pugui ser representada". És per això que en els textos que proposa ja preveu uns costos de producció baixos, amb pocs personatges i escenografies senzilles. També, les dificultats de representació pel moment econòmic que vivim sempre hi són: "Un muntatge com el de *Neu fosa*", diu Reyes, "pot enfilarse fins als 40.000 o 50.000 euros".

El títol ja presenta una certa metàfora, d'una neu que, si n'hi ha molta, "aïlla", però que si es fon massa aviat, "pot provocar inundacions".

Tot i que Reyes no vol donar lliçons morals a ningú, sí que, en aquesta nova obra, mira de moure la reflexió del públic. La temàtica, aquesta vegada, és la que afecta les famílies que conviuen amb un dels seus membres en coma. S'hi planteja l'eutanàsia, diu Reyes, i també la controvèrsia per "aquesta

Església que sembla que vol tornar a ficar-se en el poder de decisió de la gent, una església que ens vol imposar el que fem o deixem de fer amb el nostre cos".

La família afectada, diu l'autor, "és una família gairebé sense ideologia, que mai s'haurien plantejat aquesta situació fins que s'hi troben". En aquest cas, s'obre a la reflexió, en

canvi el pare, obcecant en la recerca de culpables per la situació del fill, continua tancat.

El llibre es presentarà avui divendres al Claustre de Sant Domingo d'Inca. I demà dissabte a la seu de la Institució Pública Antoni Maria Alcover. Hi participaran l'editor Lleonard Muntaner i el crític literari i professor Carles Cabrera, a banda de l'autor mateix.